

Hans Linde: Pride-tal 2021

Talare

Hans Linde
Förbundsordförande RFSU

Datum

28 augusti 2021

Plats

Norrköping

Äntligen kan vi samlas under regnbågsfanorna igen!

Jag heter Hans Linde och är förbundsordförande för RFSU, Riksförbundet för sexuell upplysning.

När vi bildades 1933 var Sverige ett annat land. Det var förbjudet att informera om kondomer och andra preventivmedel, abort var förbjudet och hbtqi-personer dömdes till straffarbete.

När jag föddes 1979 var jag sjuk i samhällets ögon, även man inte upptäckte det på barnvårdscentralen hemma i Skåne. När jag var tio månader avskaffade Sverige sjukdomsklassningen av homosexuella.

Först när jag var 24 år fick jag samma möjlighet som min straighta bror att prövas för en adoption. Men först 2017 kunde det första samkönade paret genomföra en internationell adoption. Fortfarande är vägarna snåriga och hindren höga för många hbtqi-personer att kunna få bli föräldrar och bilda familj. Jag hann fylla 30 innan jag fick rätt att gifta mig i mitt eget land. Fortfarande saknar samkönade par i sex EU-länder alla former av erkännande och juridiskt skydd.

Och under de 34 första åren av mitt liv tvångssteriliserades transpersoner, men transpersoner behöva fortfarande kämpa sig igenom långa processer för att få grundläggande vård och sin identitet respekterad.

Det har inte varit osynliga händer som förändrat Sverige, som gett oss hbtqi-personer våra rättigheter. Det har varit modiga människor som gått ihop med andra och tillsammans förändrat vårt land. Sverige och Norrköping har förändrats av aktivister som arrangerat Pride. Av hbtqi-personer som kommit ut på sina skolor och arbetsplatser. Och av hbtqi-personer som tagit plats och

utmanat normer.

Varje reform, varje framsteg har mött motstånd, men vår stolthet och vår lust har förändrat Sverige.

Sveriges historia är på inget sätt unikt.

I land efter land ser vi hur modiga queers går samma och kräver förändring och sin frihet. De senaste åren har Angola, Gabon, Botswana och Bhutan avskaffat lagar som kriminaliserar hbtqi-personer. Argentina, Malta och Irland har infört moderna könstillhörighetslagar som stärkt transpersoners rättigheter. Och i Costa Rica, Taiwan och Ecuador har samkönade par äntligen fått möjlighet att gifta sig.

“Pride är ett tillfälle för stolthet och fest. Att få vara stolt över de vi är och fira alla de segrar som vi vunnit tillsammans.

Men Pride behöver också en protest mot de orättvisor och den diskriminering som hbtqi-personer möter runt om i världen – och i Sverige.”

En plats där vi kan ge varandra styrka att fortsätta ta plats och utmana alla de starka normer som skaver, som begränsar våra liv, som slår sönder liv och som tar liv.

I 67 länder runt om i världen är samkönande relationer kriminaliserade, och i sex länder straffas hbtqi-länder med dödsstraff. I sommar har vi kunnat se hur Ungern har förbjudit ”främjande av homosexualitet till minderåriga”, vilket i praktiken innebär att det inte längre är lagligt att prata om hbtqi-frågor i ungerska skolor. Hbtqi-personer får inte heller synas i filmer, TV-program eller reklam före klockan tio på kvällen.

I Polen har ett hundratal kommuner och regioner utropat sig till hbtqi-fria zoner. Så ska hbtqi-personer tystas, raderas från offentligheten och pressas tillbaka in i skuggorna och garderoberna.

Även i vårt land finns det mörkerkrafter som vill vrida klockan tillbaka. Till en tid då vi hbtqi-personer tvingades leva våra liv i samhällets skuggor och då stora

delar av Sveriges befolkning saknade rätten till sin kropp och sexualitet och friheten att leva sitt eget liv.

Hat och hot begränsar friheten och vardagen för alldeles för många hbtqi-personer i vårt land. Varje dag, året runt anmäls det i genomsnitt två hatbrott mot hbtqi-personer i Sverige.

Transpersoners kroppar, hälsa och till och med existens diskuteras och debatteras dagligen av andra i morgonsoffor och på kultursidor. Oftast utan att transpersoner ges något utrymme att själva bidra med sina erfarenheter. Fortfarande är köerna alldeles för långa och processerna orimligt knöliga för att transpersoner ska få tillgång till vård och sin könsidentitet respekterad.

I Sölvesborg, Svalöv och Hörby har de styrande politikerna beslutat att ta ner regnbågsflaggor. I ett Sverige där många hbtqi-personer fortfarande möter homo- och transfobi har det varit och är en viktig signal att kommuner och regioner flaggar med regnbågsflaggan och visar att arbetet för alla människors lika värde också inkluderar hbtqi-personer. När regnbågsflaggorna halas skickar det en helt annan signal. Att våra rättigheter och plats i samhället fortfarande är villkorad.

Men till de mörkerkrafter som tycker det gått för långt har jag bara en sak att säga – vi har bara börjat vårt arbete för att alla ska vara fria att bestämma över sin egen kropp och sexualitet.

Vi kommer fortsätta arrangera Pride-festivaler För att alla elever på Klingsborgsskolan ska få vara sig själv. För att det äldre samkönande paret i Svärtinge ska veta att de blir bemötta med respekt när de behöver hemtjänst. För att ingen ska känna sig tvungen att välja bort besöket på badhuset bara för att det saknas ett omklädningsrum där man känner sig bekväm. För att inga hbtqi-flykting ska avvisas till förtryck och förföljelse bara för att Migrationsverket inte trodde på dig.

Vi kommer fortsätta samlas under regnbågsfanorna till den dag då vi alla, oavsett sexualitet, könsidentitet och könsuttryck har friheten att få vara dem vi är, få välja hur vi vill leva våra leva och få njuta.

Det är fantastiskt att äntligen igen kunna mötas på Pride.

Men arbetet mot homo- och transfobi, för allas rätt att vara, välja och njuta behövs föras varje dag. Vi behöver på måndag kommunpolitiker här i Norrköping som står upp för att alla ska bemötas med respekt och kunskap på fritidsgården, i äldreomsorg eller när de behöver assistans, som säkerställer att alla elever i Norrköpings skolor får sexualundervisning som svarar på deras olika frågor och behov. Vi behöver företrädare i riksdag och regering som arbetar för att Sverige ska ta krafttag mot den psykiska ohälsan bland unga hbtqi-personer, säkerställer en god vård för alla transpersoner, för att familjepolitiken inte ska diskriminera regnbågsfamiljer och för att vårt land ska höja sin röst i FN och EU mot diskriminering och förtryck av hbtqi-personer.

Men vi behöver också fråga oss själva vad vi kan göra för att stå upp för hbtqi-personers rättigheter också de dagar då inte regnbågsflaggorna är hissade i Norrköping.

Jag vill därför avsluta med att ge er som vill ha lite Pride även i er egen vardag några tips: För det första, ta tillfället att gå med i RFSL, RFSU eller i någon av de organisationer som kämpar för hbtqi-personers rättigheter här i Östergötland, i Sverige och internationellt.

För det andra, var aldrig tyst när du möter homo- eller transfobi i fikarummet på jobbet, i korridoren i skolan, i omklädningsrummet på gymmet eller på Facebook.

För det tredje – och det är viktigast av allt. Fortsätt även imorgon att gå med rak rygg, ta plats och vara stolta över de vi är.

För kom ihåg, vår sammanhållning, vår kärlek och vår lust är starkare än det motstånd vi möter och därför kommer vi fortsätta förändra vårt land.

Taggar

2020-tal, 2021, Man, Pride

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/hans-linde-pride-tal-2021>